

"I think everybody actually knows the difference between smacking a kid and abusing a child"

En kvalitativ innehållsanalys av Family Firsts kampanj om the anti-smacking law.

Rebecca Petersson & Giovanna Conca

Handledare: Maria Bangura Arvidsson

LUNDS
UNIVERSITET

Titel: "I think everybody actually knows the difference between smacking a kid and abusing a child"

Handledare: Maria Bangura Arvidsson

Abstract:

The purpose of this study was to elucidate the organisation Family First's campaign against *the anti-smacking law* in New Zealand. This has been done through a qualitative content analysis of how Family First use arguments and rhetoric in their campaign, and what consequences Family First mean *the anti-smacking law* has had for the society, the parents and the children and how this contributes to the construction of a social problem. We have used theories of social constructions and rhetoric as a theoretical basis for the analysis of our material. Our results show that Family First uses several rhetorical techniques such as: scare tactics, creating a trusting relationship with the reader and mocking the opponent in their argumentation. We also found that their main arguments concerned that *the anti-smacking law* is confusing, that good parents are being criminalised because of the law, and that the authorities lack competence in the topic. Our conclusion is that Family First through these rhetorical techniques and arguments contribute to creating a social problem.

Keywords: Family First, smacking, arguments, rhetoric, social constructions and social problems

Förord

Vi vill tacka vår handledare Maria Bangura Arvidsson för hennes handledning och skicklighet under den något utdragna uppsatsprocessen. Vi vill även tacka varandra för ett gott samarbete under resans gång.

Tack!

Giovanna Conca & Rebecca Petersson

Innehåll

1 Inledning.....	6
1.1 Problemformulering	6
1.2 Syfte	9
1.2.1 Frågeställning	9
1.3 Begreppsdiskussion.....	9
1.4 Bakgrund	10
1.5 Family First	11
2 Material och metod.....	11
2.1 Material	11
2.2 Val av metod	12
2.3 Metodens förtjänster och begränsningar	12
2.4 Urval och avgränsning	13
2.5 Kodning och tolkning.....	14
2.6 Validitet, reliabilitet och generaliserbarhet.	15
2.7 Arbetsfördelning.....	16
3 Etiska överväganden	16
4 Teoretiska begrepp och utgångspunkter.....	17
4.1 Socialkonstruktivism.....	18

4.2 Argumentation och retorik	20
5 Tidigare forskning	22
5.1 Retorikens betydelse vid konstruktion av sociala problem	22
5.2 Medias roll vid konstruktion av sociala problem	23
6 Empiri och analys	26
6.1 Samhället	26
6.1.1 "Smacking law needs fixing"	26
6.1.2 "Smacking debate needs some correction."	28
6.1.3 "They need to prioritise already stretched means"	29
6.1.4 "New Zealanders were told that police would use common sense"	30
6.1.5 "Real abuse continues"	31
6.2 Föräldrarna	32
6.2.1 "We have no control anymore."	32
6.2.2 "The anti-smacking law gives them hell"	33
6.2.3 "Advised to plead guilty to make it 'go away'"	35
6.3 Barnen	36
6.3.1 "Truth about smacking"	36
6.3.2 "Protect good parents"	37
7 Sammanfattande slutdiskussion	39
8 Referenslista:	43
9 Bilagor	46

1 Inledning

När vi under höstterminen 2011 reste till Nya Zeeland var vi intresserade av att genomföra en studie i ämnet barnuppfostran. En socialarbetare gav oss rådet att ta del av debatten om barnaga som var aktuell på Nya Zeeland. Debatten kretsade kring huruvida det ska vara tillåtet för föräldrar att aga sina barn eller inte, och diskussion väcktes av lagen som 2007 införts som förbjöd våld mot barn i uppfostringssyfte. I debatten fann vi att en organisation vid namn Family First var en av de största aktörerna. Denna organisation är starka motståndare till lagen som även kallas *the anti-smacking law* (Bilaga 1). Vi har i vår uppsats valt att undersöka Family Firsts kampanj mot just denna lagändring. Vår studie är inte en jämförande studie mellan Sverige och Nya Zeeland. Vi har dock valt att dra en del paralleller mellan länderna då vi i vår undersökning fann att Sverige är en återkommande källa och förebild i den Nya Zeeländska debatten om barnaga. Vi har också valt att inte diskutera våra egna åsikter i ämnet kring barnaga då det inte är vårt fokus med uppsatsen, utan har istället valt att analysera Family First sätt att argumentera i kampanjen utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv. Vi har valt ett socialkonstruktivistiskt perspektiv då vi upplever att Family First genom olika retoriska tekniker bidrar till att göra *the anti-smacking law* till ett socialt problem. Definitionen av vad som är ett socialt problem är inte entydig utan diskuteras i många olika sammanhang såsom missbruk, kriminalitet och hemlöshet. I vår uppsats vill vi belysa hur Family First skapar ett socialt problem genom att hävda att *the anti-smacking law* skapar problem för samhället och för föräldrar, detta i form av exempelvis föräldrar som kriminaliseras, barn som inte disciplineras och i förlängningen blir ett problem för samhället, att statliga myndigheter tar över föräldrars roll med mera.

1.1 Problemformulering

I rapporten *Aldrig våld- 30 år av svensk lagstiftning mot aga*, skriven av Cecilia Modig på

begäran av Regeringskansliet och Rädda Barnen, ges en historisk bild av barnaga i Sverige. I Sverige började diskussionen om barnuppfostran på 1930-talet. Läkare, psykologer och pedagoger uppmärksammade de negativa effekterna av kränkningar och aga mot barn. Informationskampanjer och upplysningsprojekt riktat mot föräldrar pågick under decennier under 1900-talet. Det var frivilligorganisationer, bildningsförbund och privatpersoner som startade informationskampanjerna genom föreläsningar och forum för att diskutera möjligheterna att uppfostra barn utan våld. I Sverige ledde debatterna till att barnaga först blev förbjudet som disciplineringsmetod i skolan år 1958. Under följande år fortsatte diskussionerna kring våld mot personer med svagare ställning. Detta speglas även i lagstiftningen under 1900-talets senare hälft där lagstiftningen förändrades gradvis och slutligen kom lagen förbud mot barnaga år 1979 (Modig, 2009).

När vi kom till Nya Zeeland hösten 2011 upptäckte vi att en liknande debatt som hade pågått kring barnuppfostran och aga under 1900-talet i Sverige var aktuell där. Tidigare under 2011 hade debatten kring barnaga åter blivit aktuell i Sverige då en italiensk politiker under en semester i Stockholm använt sig av våld för att uppfostra sin son på öppen gata. De svenska medierna, t.ex. Aftonbladet uppmärksammade det (Karlsson & Karlsson, 2011). För oss väckte den Nya Zeeländska debatten om barnaga ett intresse i samband med händelsen i Stockholm och blev ett relevant ämne att studera. Under 2007 antog Nya Zeeland "the Crimes (Substituted Section 59) Amendment Act", vilket innebar en ändring i lagen Section 59. Tidigare har det i lag varit tillåtet för föräldrar att använda sig utav en rimlig mängd våld, "reasonable use of violence", mot sina barn i uppfostringssyfte. Lagändringen innebar att möjligheten för föräldrar att försvara sig med att de bara hade tillrättaviserat eller uppfostrat barnet genom att använda sig av vad de ansåg vara en rimlig mängd våld togs bort (OCC).

Denna ändring av Section 59 har inte gått obemärkt förbi bland Nya Zeelands befolkning. Protesterna var många och högljudda, och ledde år 2009 fram till en folkomröstning. I omröstningen fick befolkningen ta ställning till frågan: "Should a smack as part of good

parental correction be a criminal offence in New Zealand?". Majoriteten (87,6%) av Nya Zeelands befolkning ansåg inte att det skulle vara en kriminell handling (New Zealand Herald) För att tillmötesgå detta motstånd gjordes det 2009 ett tillägg till Section 59 som innebar ett undantagstillstånd för föräldrar att få använda rimlig mängd våld i vissa situationer. Dessa undantag är bland annat att med våld eller tvång hindra barn vid situationer då barnet är i fara eller själv utgör fara. Förbudet att använda "force for the purpose of correction" förblev dock kvar.

Motståndet har alltså varit stort från flera håll. Organisationen Family First är en av de mest framträdande motståndarna till lagändringen (som kommit att kallas *the anti-smacking law*) och var en stark profil i debatten (Nevés 2009). De har sedan lagändringen fortsatt manifesteras för en återgång till den gamla versionen av Section 59. De ansåg inte att det tillägg med undantagstillstånd som gjordes 2009 var tillräckligt. Family First anser att föräldrar ska ha rätt att använda våld mot sina barn i uppfostringsyfte, och att det är föräldrars rätt att fostra sina barn såsom de anser vara bäst. De menar att *the anti-smacking law* har gjort mer skada än nytta genom att kriminalisera goda föräldrar och att föräldrar ibland måste få använda fysisk bestraffning mot sina barn. Family First har använt sig av flera olika medier för att nå ut med sitt budskap. De har bland annat gjort detta genom en dokumentärfilm, tidningsartiklar, debattinlägg och via internet. Family First har även en kampanjhemsida där de lyfter fram goda föräldrars berättelser som påvisar hur lagen inkräktar i familjens privatliv, samt hur dessa föräldrar har kriminaliserats när de använt våld som "en sista utväg". Vi finner sättet Family First uttrycker sig på i sin kampanj intressant då den speglar en samhällsdiskussion som inte behandlats aktivt i Sverige sedan 1980-talet men som samtidigt dyker upp med jämna mellanrum i svensk media. Family First påvisar flera konsekvenser som lagändringen har fått för samhället och för föräldrar. Vi vill undersöka hur detta kan bidra till skapandet av ett socialt problem.

1.2 Syfte

Syftet med vår undersökning är att belysa Family Firsts kampanj mot the *anti-smacking law* på Nya Zeeland. Detta gör vi genom att belysa och analysera Family Firsts retoriska tekniker och argumentation ur ett socialkonstruktivistiskt perspektiv.

1.2.1 Frågeställning

1. Vilka är Family First huvudsakliga argument i sin kampanj?
2. Vad använder Family First för retoriska tekniker för att nå ut med budskapet i sin kampanj?
3. Vilka konsekvenser påvisar Family First att ändringen av *the anti-smacking law* har fått för samhället, föräldrarna och barnen och hur detta kan bidra till konstruerandet av ett socialt problem?

1.3 Begreppsdiskussion

En direkt översättning av engelskans *smacking* ger följande svenska översättningar: smisk, smäll (Folkets lexikon). *Smacking* används i hänsyftning till att smiska eller smälla till sitt barn. Engelskans bruk av ordet har en vidare innebörd än svenskans direkta översättning. Det kan betyda smisk i ändan, en smäll på kinden, smälla till på benet m.m. Vi har i vår uppsats valt att använda det svenska uttrycket *aga* som motsvarighet till *smacking* då deras *anti-smacking law* är en motsvarighet till föräldrabalkens förbud mot barnaga 6 kap. 1§ som säger att barn ”inte får utsättas för kroppslig bestraffning eller annan kränkande behandling”. *Aga* innebär alltså att använda våld i syfte att fostra eller tillrättavisa sitt barn.

I uppsatsen har vi också valt att använda förkortningen för *Child, Youth and Family Service*-CYF som är Nya Zeelands motsvarighet på Socialtjänstens barn och ungdomsavdelning.

1.4 Bakgrund

På Nya Zeeland fanns det tidigare ett försvar i lagen Section 59 som sa att föräldrar får använda ”disciplinary force against their children if it's resonable” (TVNZ). Detta resulterade i att föräldrar kunde åberopa att de använt sig av vad de ansåg vara rimligt bruk av våld mot sitt barn vid barnmisshandelsåtal. Ett flertal sådana fall blev omtalade i media vilket väckte en diskussion kring en lagändring. Bland annat blev en far frikänd efter att ha använt ett läderbälte mot sin styvson i uppfostringssyfte (Stickley, 2002). Förenta Nationerna kritiserade Nya Zeeland som var det enda land som fortfarande i lag gav föräldrar rätt till att använda våld i uppfostringssyfte. Andra länders lagstiftning nämner inte föräldrars rätt till våld mot barn i barnuppfostran (TVNZ).

Under vår vistelse på Nya Zeeland fick vi tillfälle att besöka Jane Ritchie, professor i psykologi på University of Waikato. Hon berättade att debatten om barnaga startade i slutet av 1970- talet efter att hon utfört en studie om Nya Zeeländska föräldrars uppfostringsmetoder under 1960-talet och framåt. I hennes bok *The next generation* (1997) skriven tillsammans med hennes man James Ritchie hänvisar de ofta till deras föredöme, Sverige. Makarna Ritchie uppger i boken att de var på ett flertal studiebesök i Sverige mellan åren 1978-1995. Vid deras första besök i Sverige berättar de om hur debatten kring barnaga vid den tiden var omtumlande med många motståndare. Under deras sista besök i Sverige såg de en klar förändring i debatten som då inte längre var aktuell. De beskriver hur det svenska folket hade anpassat sig till lagen och att lagen inte längre upplevdes som ett problem (Ritchie, 1997).

1.5 Family First

Family First är en organisation som startade med syftet att: “New Zealanders need a voice that can research and advocate for strong families and safe communities”. De arbetar genom att forska, lobba, debattera med mera i frågor som rör familjer. De syns genom sin egen hemsida, men också genom att publicera material i dagstidningar, magasin, sociala medier, och annan media. En av Family First stora intressefrågor har varit och är fortfarande *the anti-smacking law*. De har varit aktiva i debatten kring lagen både före och efter att den nya lagen trätt i kraft. Deras kampanj har varit uppmärksam i TV, tidningar och internet på Nya Zeeland. Även i Sverige har den Nya Zeeländska debatten uppmärksamats där media har presenterat Family First som en ledande aktör (Nevéus, 2009).

2 Material och metod

2.1 Material

Materialet vi använt oss av är hämtat från Family Firsts kampanjhemsida som heter protectgoodparents.org.nz. Då materialet är på engelska har vi valt att inte översätta citat ur materialet. Detta för att en översättning kan orsaka tolkningsfel samt att vissa ord på engelska är starkare än översättningen på svenska. Därmed hoppas vi, genom att behålla citaten och materialet på engelska, ge en rättvisare analys. Dock har vi (sedan) valt att göra kodningen och tolkningen av materialet på svenska.

Family First presenterar sin kampanj på olika sätt och når ut till publiken genom olika typer av medier. Vi har valt att undersöka och koda alla delar i kampanjen förutom deras dokumentärfilm då vi ville fokusera på det material som är i textformat. Det är sex olika delar som vi fokuserar på och de har följande rubriker: 1)*Legal advice for parents*, 2)*truth about smacking*, 3)*the latta review*, 4)*experience of parents*, 5)*quotes* och 6)*articles*.

I *Legal advice* är det ett antal jurister som förklarar och diskuterar lagen för föräldrar.

Juristerna förklarar hur lagen kan tolkas och användas. *Truth about smacking* definierar vad *smacking* är och dess effekter på barnet utifrån ett forskningsperspektiv. Family First bad föräldrar att kontakta dem och dela med sig av sina erfarenheter av den nya lagen. Detta ledde till en serie informativa annonser som publicerades i dagstidningar och kallades *Experience of parents*. *The Latta review* är en artikel skriven av Investigate Magazine. Artikeln är ett svar på en utredning gjord av psykologen Nigel Latta på begäran av regeringen. Latta utredde Family Firsts presentation av myndigheternas agerande dels i fallen ur *Experience of parents* och Family Firsts dokumentärfilm. *Quotes* och *Articles* är en samling av citat och artiklar som Family First lyfter fram i debatten.

2.2 Val av metod

För att undersöka Family Firsts kampanj har vi valt att göra en kvalitativ innehållsanalys. Bryman definierar detta som att en "...innehållsanalys är ett angreppssätt när det gäller analys av dokument och texter som på ett systematiskt och replikerbart sätt syftar till kvantifiera innehållet utifrån kategorier som bestämts i förväg" (2002:282). Innehållsanalys kan definieras på olika sätt. I dess vida definition syftar det till all form av systematisk analys utav en text. För att utveckla och begränsa begreppet ytterligare särskiljs kvalitativ och kvantitativ innehållsanalys. I den kvantitativa innehållsanalysen räknar och mäter man förekomsten av ord i texten, som analyseras för att hitta ett mönster som kan ge en förklaring. En kvalitativ innehållsanalys har ett liknande tillvägagångssätt men ger utrymme för en mer omfattande förståelse av textens innehåll (Bergström & Boréus, 2005:44). Vi har valt att använda oss av en kvalitativ innehållsanalys då vi inte anser att det viktigaste i innehållet är *hur många* gånger något sägs utan snarare *hur* det sägs. (Ibid:77)

2.3 Metodens förtjänster och begränsningar

Fördelen med att göra en innehållsanalys är att den är icke-reaktiv vilket innebär att innehållet inte påverkas av forskarens närvaro (Bryman, 2002) En av anledningarna till att använda

innehållsanalys är för att på ett enkelt sätt se om materialet är objektivt och opartiskt. Att använda innehållsanalys som metod görs ofta för att ”undersöka i vilken mån något värderas positivt eller negativt” i materialet (Bergström & Boreus, 2005:47).

Innehållsanalys har som alla metoder även nackdelar eller begränsningar. Boréus och Bergström (2005) lyfter fram att innehållsanalys som metod begränsas då den har en tendens att påvisa det uttalade snarare än det outtalade. Med detta menas att det som direkt uttalas undersöks, och inte det som kan utläsas mellan raderna. Däremot kan innehållsanalys användas för att undersöka sådant som *impliceras*, antyds, men inte påstås. Med detta menas att sådant som antyds i texten, men inte påstås, kan ingå i analysen. För att kunna analysera detta måste det dock antydas tydligt i texten och inte bara gå att läsa mellan raderna (ibid.). Det outtalade kan i många fall vara minst lika viktigt som det uttalade, och om vi inte skulle kunna analysera detta i vår undersökning så skulle vi förlora mycket utav syftet. Retoriska tekniker innebär ofta att antyda sådant som är underförstått, utan att direkt uttrycka det. Trots att en innehållsanalys som sagt har en begränsning i tolkningen av det outtalade, så fann vi ändå denna metod som mest lämplig för vårt syfte.

2.4 Urval och avgränsning

Bryman (2002) redogör för hur man gör ett urval för en innehållsanalys. Där tar han upp hur man kan avgränsa urvalet genom att fråga sig vilka medier man ska undersöka, vilka tidningar osv. Urvalet av innehåll blev den kampanj som Family First presenterar på sin kampanjhemsida protectgoodparents.org.nz. Därigenom blev det också vår avgränsning för undersökningen. Bryman (2002) presenterar även frågan om man ska välja att analysera bilagor eller inte. Denna fråga är mycket relevant för oss då Family Firsts kampanj innehåller bilagor och dokument som är väsentliga delar av deras kampanj. Därför har vi valt att analysera bilagor och dokument som inte är skrivna av Family First själva men som de presenterar som en del av sin kampanj. Dock har vi valt att inte analysera deras dokumentärfilm då vi ville fokusera på de delar av kampanjen som är i textformat. Genom att

begränsa vårt urval av text till kampanjhemsidan har vi inte funnit det nödvändigt att avgränsa oss ytterligare genom tidsperioder eller dylikt. Sidan är skapad efter att förbudet mot barnaga vunnit laga kraft samt efter att en folkomröstning i frågan genomförts. Därmed är materialet i analysen från 2009 och framåt.

2.5 Kodning och tolkning

För att utföra en kvalitativ innehållsanalys krävs det definiering av vad som är undersökningens analysenheter utifrån frågeställningen. Därefter måste ställning tas till om kodningen ska ske genom att se till förutbestämda ord och fraser eller vara öppen för svaren som framkommer under kodningen (Eliasson & Szebehely, 2008). Vi har valt att ha ett öppet förhållningssätt där vi under kodningen tog ställning till svaren. Med ett öppet förhållningssätt är det viktigt att behålla fokus på den ursprungliga frågeställningen för att inte hamna på sidospår och därmed göra undersökningen irrelevant. Fördelen med ett öppet förhållningssätt är att det inte finns föreställningar om tänkbara svar (Ibid). Eftersom vi ville analysera vårt material utifrån både innehåll och retorik utarbetade vi fem respektive tre kategorier. De fem kategorier som behandlar textens innehåll berör områdena: 1) Family Firsts argument, 2) hur lagen kan förstås, 3) konsekvenser av lagen, 4) den politiska debatten och 5) vad de anser om myndigheternas agerande. Kategorierna som berör Family Firsts retorik i kampanjen omfattar områdena: 1) retoriska tekniker, 2) vilka medel används i kampanjen samt 3) hur Family First betonar eller understryker ämnen i sin kampanj. Vi valde att utarbeta ett kodningsschema (Bilaga 2), utifrån de olika kategorierna, för att på ett enkelt sätt kunna behålla fokus på vår frågeställning. När vi började koda utefter dessa fem kategorierna märkte vi snabbt att det krävdes tydligare och konkretare undersökningsfrågor för att göra det enhetligt. Därmed ledde det till omformulering av kategorierna samt uppdelning och underfrågor i kategorierna. Enligt Esaiasson är det rimligt och nödvändigt att omarbeta sitt kodningsschema då det ofta upptäcks att kodningsschemat har brister och kräver omformuleringar och utveckling för att undersökningen ska bli mer preciserade (Ibid).

I genomförandet av en innehållsanalys krävs det inte bara ett tillvägagångssätt för kodningen utav texten. Det krävs även tolkningsregler för hur innehållet i texterna ska klassificeras. Tolkningsreglerna är regler för hur variablerna och deras värden ska definieras och hanteras (Eliasson & Szebehely, 2008). Att ta sig an data med kvalitativ innehållsanalys som metod innebär att på ett ”systematiskt sätt beskriva textinnehåll” (Bergström & Boréus, 2005:44). Esaiasson et al. (2004) diskuterar olika förhållningssätt till tolkning i kvalitativa innehållsanalyser. Författarna presenterar omfattande riktlinjer som är användbara att förhålla sig till vid analys av en text. Samtidigt presenterar de ett hermeneutiskt synsätt som vi istället valt att förhålla oss till. Det hermeneutiska synsättet går ut på att det vid tolkningen av ett ord krävs att man tar del av hela eller stora delar av texten (Ibid). Vi har därmed försökt att ge läsaren en omfattande del av vårt textmaterial i analysen för att ge den helhetsbild som hermeneutiken förespråkar.

2.6 Validitet, reliabilitet och generaliserbarhet.

En undersökning ska vara opåverkad av yttre faktorer såsom plats och intervjuare. Den ska kunna utföras igen utav en annan forskare och de ska kunna få fram samma svar utifrån den. För att öka tillförlitligheten i vår undersökning har vi använt oss av en intervjuguide vid kodningen av materialet. Denna skulle vem som helst kunna använda sig av för att replikera vår undersökning. För att ytterligare stärka reliabiliteten i texten använder vi oss utav citat. Enligt Lundgren, Lövkrona & Martinsson (1996) kan citat stödja eller förkasta våra argument. Vi använder citat för att underbygga våra påståenden och för att öka tolkningarnas tillförlitlighet. Vi undviker att uttala oss om sådant som inte är uttalat eller som är underförstått, däremot förekommer det ibland och då gäller det sådant som tydligt impliceras. Detta är, som nämnt, mycket viktigt för reliabiliteten av tolkningen (Bergström & Boréus, 2005).

Vid analys av materialet har vi gjort en tolkning utifrån vår egen förståelsehorisont. Mening och förståelse är strukturerade av en icke medveten förförståelse, eller fördomar som det

också kallas. Som tolkare har vi en mängd kunskap och förförståelse om det område eller fenomen som vi undersöker. Dessa fördomar är inte något negativt utan är det som gör det möjligt för oss att förstå det vi läser. Däremot ska texten i största möjliga mån tolkas utifrån den kontext den är skriven i (Thomassen, 2007). Det material vi har använt oss av är skriven i ett annat land och ingår därmed i en annan kontext än den svenska. Vår förståelsehorisont är helt enkelt annorlunda i det avseende att vi har en helhetsbild skapad utifrån de historiskt betingade fördomar ”som är gemensamma för oss i vår kultur” (Ibid. 2007:96). Det är viktigt att ha insikt i att vi aldrig kan vara neutrala inför en text, utan att istället diskutera på vilket sätt miljö och kontext kan ha betydelse för vår undersökning. Syftet är inte att komma fram till en sanning, utan att belysa och diskutera ett ämne som vi finner intressant.

2.7 Arbetsfördelning

Under arbetets gång har vår arbetsfördelning varierat. I perioder har vi arbetat tillsammans med undersökningen och texten medan vi i andra perioder har delat upp ansvaret. Vi inledde uppsatsprojektet med att gemensamt utforma frågeställningar och avgränsningar. Därefter delade vi på arbetet där vi ansvarade för olika delar av arbetet. Under hela arbetets gång har vi regelbundet uppdaterat varandra i de olika ansvarsområdena för att se att vi hållit samma spår. Det har gett utrymme för att kommentera och ge feedback till varandra för att förbättra slutprodukten. Områden som vi tyckt varit svåra har vi gjort gemensamt för att underlätta arbetet. Slutligen har vi gemensamt gått igenom uppsatsen och justerat de bitar som behövts.

3 Etiska överväganden

Lennart Lundquist (1993) menar att forskning kring ”icke levande ting” kan ge etiska konsekvenser och få förödande effekter för mänskligheten. Han ifrågasätter forskarens ansvar, etik och moraliska rätt att framta kunskaper även om det inte berör forskning kring människor. Även Tim May (2009) diskuterar forskningsetiken och vilka konsekvenser forskning kring ”icke levande ting” kan få för människor. Han menar att det helt enkelt inte

går att rättfärdiga sin forskning genom att säga att forskningen inte är på människor (Ibid). Vi tänker att all forskning påverkar människor i mer eller mindre omfattning och denna påverkan gör den etiska aspekten till en viktig och aktuell fråga.

Att analysera en text innebär färre etiska aspekter att ta hänsyn till än vid forskning som involverar människor. Vi har i vår undersökning inte kontakt med människor i form av exempelvis intervjuer, observationer eller dylikt. Det finns dock en risk att kränka människor vid vår analys då den innebär en analys av personers tankar, åsikter och upplevelser. Det ligger makt i hur vi uttrycker och formulerar oss i vår forskning. Vad vi namnger eller kallar gruppen vi möter kan vara känsligt och problematiskt (Eliasson & Szebehely, 2008). Det är ett etiskt övervägande som för oss kommer vara relevant vid vår undersökning och vi har därför valt att använda oss av samma uttryck som används i textmaterialet. Eliasson & Szebehely, (2008) menar även att det är svårt att använda vetenskapliga begrepp och uttrycka sig vetenskapligt korrekt samtidigt som hänsyn tas till de människor som berörs (Ibid). Vi har valt att använda oss av ett flertal teoretiska begrepp, men vi ser inte dessa som problematiska vid applicerandet på materialet.

Ur ett etiskt perspektiv ville vi informera Family First om vår undersökning. Vi försökte därför att komma i kontakt med Family First via mail. Därigenom hade de haft möjlighet att kommentera och nyansera undersökningen, dock svarade de inte på vårt mail.

4 Teoretiska begrepp och utgångspunkter

Teori ”beskriver och underbygger regelbundna samband mellan fenomen och ordnar fakta till en meningsfull helhet”(Thomassen 2007:32). Syftet med att använda sig av teorier är således för att underbygga och förstå ett fenomen. Inom teori ryms flertalet teoretiska *begrepp* som kategoriserar och bestämmer fenomen (Ibid). För att analysera vårt material har vi valt två huvudsakliga teoretiska utgångspunkter. De två olika teoretiska utgångspunkterna skiljer sig åt och är relevanta för olika delar av kampanjen. Den första är socialkonstruktivism där vi

fokuserar på hur ett socialt problem konstrueras. Den andra utgångspunkten behandlar retorik och argumentation i syfte att sprida ett budskap. Socialkonstruktivismen erbjuder ett brett perspektiv vilket är till fördel för vår undersökning men kan samtidigt innebära svårigheter. Det breda perspektivet kan bidra till alltför breda tolkningar och därmed bli intetsägande. Detta har vi försökt förebygga genom att använda specifika begrepp och utgångspunkter. En nackdel med vår retoriska utgångspunkt är att den i många fall kan vara kultur- och språkbunden vilket är viktigt att vara medveten om. Om vi bara använt det socialkonstruktivistiska perspektivet hade vi möjligtvis haft ett tydligare fokus i analysen. Samtidigt utgör det retoriska perspektivet ett komplement till att synliggöra och förstå hur sociala problem konstrueras.

4.1 Socialkonstruktivism

Sociala konstruktioner innebär i sin enkelhet individens uppfattning av sin sociala verklighet och hur denne formar, *konstruerar*, denna verklighet. Ett socialkonstruktivistiskt perspektiv innebär ett kritiskt ställningstagande till det som anses vara givet. Socialkonstruktivismens syfte är att avslöja ”verkligheten” för att se förbi ytliga företeelser av olika fenomen. Med detta perspektiv ställs frågan kring vad verkligheten egentligen består av och om det överhuvudtaget finns något som är verkligt. Vår kunskap om verkligheten är konstruerad av den sociala *kontext* vi befinner oss i. *Kontext*, eller sammanhang, är ett viktigt begrepp inom socialkonstruktivismen. Det innebär en medvetenhet kring att kunskap inte är ”friflytande” utan något som finns eller skapas i sitt sammanhang. Vad som anses vara ett problem i ett socialt sammanhang kanske inte uppfattas så i ett annat. Kunskap är alltså konstruktioner av verkligheten. Wennberg Barlebo (2010) nämner tre utgångspunkter till hur kunskap konstrueras. För det första är kunskapen vi bär på *socialt* konstruerad. Med detta menas att kunskap nås genom språk och språkliga begrepp vilket i sig är en social företeelse. En förutsättning för språket är nämligen ett samspel mellan två människor. För det andra påverkas kunskap av den *tidsanda* (”zeitgeist”) som råder i samhället. Den tredje

utgångspunkten är teknikens möjligheter och begränsningar. Ju mer tekniken utvecklas, ju mer lättillgänglig blir kunskap (Wenneberg Barlebo, 2010).

Med ett socialkonstruktivistiskt angreppssätt för forskning menas att problem tas an genom att dekonstruera det och se på problemet ur ett socialt perspektiv. Det ger en öppning till att betrakta verkligheten på ett annat sätt och att gå in under ytan av vad som anses vara sociala problem. Under ytan kan flera processer urskiljas som lett fram till konstruktionen av sociala problem, men också vad dessa konstruktioner har fått för effekt. Lagar framträder inte därför att det är den naturliga gången, utan lagar skapas utefter en rad sociala processer som utformar och skapar det som vi uppfattar som självklarheter. *Sociala processer* hänsyftar till dessa processer som föranleder exempelvis lagar, beslut och dylikt. (Wenneberg Barlebo, 2010)

Som nämnts tidigare är språket av stor betydelse när det gäller att sprida kunskap och information. Hur språket används spelar roll för hur kunskapen uppfattas. Potter (1996) beskriver i sin bok *Representing Reality- Discourse, rhetoric and social construction* retorikens betydelse vid konstruktion av sociala problem. Potter bygger vidare på begreppet sociala konstruktioner och knyter detta till retorik och argumentation. Han ställer sig frågande till hur vissa beskrivningar eller påståenden kan uppfattas som ”sanningar” i allmänhetens mening, och hur man genom retoriska tekniker skapar ”fakta”. I boken nämner han flera olika knep eller tekniker för att förstärka sina egna påståenden eller underminera andras. Bland annat använder han sig av Latour & Woolgars så kallade *model of modalization* för att beskriva påståenden och argument i en hierarkisk ordning. I nedre änden av hierarkin finns påståenden som anses vara högst misstänkta eller tillfälliga. Med andra ord är de situationsbetingade. Det är påståenden som är förknippade med exempelvis, den som uttrycker påståendena. Dessa påståenden är misstänkta just därför att de enbart är relevanta i denna specifika situation. I andra änden av hierarkin finns påståenden som anses vara solida och oproblematiska. Detta är påståenden som inte är beroende av situationen eller vem som

uttalar dem. Dessa påståenden uppnår en status av sanning vilket är eftersträvansvärt vid argumentation. (Potter 1996).

4.2 Argumentation och retorik

För att kunna argumentera framgångsrikt krävs alltså argument som i allmänhet anses som sanningar. Detta är sanningar som är konstruerade i ett socialt sammanhang, och ofta drivs dessa fram i kommunikationen från medier. Drotner et al. menar i boken *Kultur och medier- En grundbok i medieanalys och medieteorier* att ”all kommunikation i och utanför medierna drivs av en kommunikativ intentionalitet” (2000:152). Med detta menas att allt som skrivs eller sägs har ett *implicit* eller *explicit* syfte. Oavsett om det är dess egentliga syfte, menar vi alltid någonting med det vi säger och skriver. Målet och avsikten skiljer sig mellan olika skribenter men oavsett vad vårt budskap är måste vi få läsaren att tro på oss. För att ta till sig information, ett budskap, från en sändare behöver mottagaren känna tillit och trovärdighet för sändaren och budskapet. I Wargs kapitel "Tillit och trovärdighet i riskkommunikation" i *Risker, kommunikation och medier- En forsknings antologi* av Lidskog, Nohrstedt & Warg (2000) presenteras en tolkning av Renn och Levine som innebär att tillit och trovärdighet kan uppnås genom fem komponenter. För att uppnå tillit och trovärdighet krävs alla fem komponenter men de kan även kompensera varandra, då man är starkare på någon komponent och svagare i en annan. De fem komponenterna är följande:

- ”Upplevd *kompetens* (grad av teknisk/fackmässig expertis kopplad till ett budskap eller en källa)
- *Objektivitet* (avsaknad av bias i informationen som andra upplever den).
- *Rättvisa* (erkännande och adekvat representation av alla relevanta aspekter av ett vist synsätt).
- *Konsistens* (möjlighet att förutsäga argument och beteende baserat på tidigare

erfarenhet och kommunikation).

- *Förtroende* (upplevelse av ”good will” när det gäller sammanställa information).”
(Warg, 2000:61)

För att övertyga mottagaren om budskapet, samt skapa tillit och trovärdighet, krävs alltså god argumentation. Kommunikation och argumentation kan ofta förstås som samma sak. Med argumentation menas ”språkbruk där sändaren direkt eller indirekt försöker få mottagaren att ansluta sig till en grundläggande uppfattning” (Drotner et al. 2000:152). Det är helt enkelt då vi lägger fram påståenden som styrker budskapet eller avskriver motståndaren. Det sker lika mycket i media som i det vardagliga livet, i den *interpersonella* kommunikationen då vi motiverar och rättfärdigar det vi gör och inte gör, vem som ska städa eller vem som ska laga mat (Ibid)

Drotner et al. (2000) presenterar en grundmodell för att analysera argumentation. Modellen utgår ifrån att det finns tre element att titta på i en argumentation: *påstående, belägg och berättigande*. *Påståendet* är det som mottagaren ska hålla med om. Det är alltså själva poängen, budskapet. Eftersom all argumentation i grund och botten utgår ifrån att påståendet kommer att ifrågasättas används olika tekniker för att övertyga mottagaren, t.ex. textpassager där påståendet markerats av ord såsom *därför, alltså* m.m. *Belägg* är grunden för påståendena, alltså det som understödjer det som påstås. Dessa bör innehålla något som inte betvivlas såsom allmänt accepterad fakta, eller vad som anses som fakta i sammanhanget av både sändare och mottagare. *Berättigandet* är det som rättfärdigar ”förbindelsen mellan belägg och påstående” (Drotner et al, 2000:155). Hur ser kopplingen ut mellan det som påstås och belägget? Berättigandet innehåller ofta något som mottagaren antas hålla med om såsom kulturella normer och värderingar. Däremot är dessa berättiganden oftast uttalade då det av mottagaren kan anses som nedvärderande om sändaren börjar förklara saker som alla vet och är underförstådda (Ibid.)

5 Tidigare forskning

När vi sett till tidigare forskning i området har vi sökt efter forskning som berör; konstruktion av sociala problem, medias betydelse vid konstruktion av sociala problem, retorik, samt forskning där kvalitativ innehållsanalys använts som metod. De specifika sökord vi använt är: *Content analysis, constructions, media and social problem, rhetoric*. De sidor vi använt för att söka efter tidigare forskning är: Libris, Ebsco Host, Google Scholar samt genom Lunds Universitets Bibliotekskatalog (Lovisa).

5.1 Retorikens betydelse vid konstruktion av sociala problem

Sociala problem konstrueras i sin kontext och retorik spelar en stor roll vid denna konstruktion. Syftet med retoriska tekniker är i viss mån att övertyga mottagaren och få denne att förstå budskapet. Enkla saker som tilltal och ordval är av väsentlig betydelse för hur mottagaren uppfattar budskapet. Drotner et al. (2000) analyserar mediernas förhållande till, samspel med och integration i kulturen genom fyra olika utgångspunkter. I denna ges ett exempel ur en intervju för vilken betydelse det har hur sändaren väljer att presentera berörda aktörer i ett uttalande: ”Svend Auken, det är en del hårda anklagelser som har riktats mot *dig* och *jag* vet också att *du* gärna vill gå i ett allmänt försvar här och nu...” (Ibid, 2000:174). Sändarens tilltal av mottagaren har betydelse för den relation som sändaren vill skapa mellan sig och mottagarna. Relationen skapas när sändaren använder sig av pronomina i första och andra person; jag/vi och du/Ni. De menar att därigenom har sändaren möjlighet att skapa sig en personlig relation till mottagarna eller inte (Ibid).

Även Johannesson (2008) diskuterar i sin bok *Retorik eller konsten att övertyga* betydelsen av språk när sändaren vill nå ut med sitt budskap. Han skriver om effekten av omformuleringar och synonymer. Johannesson menar att beroende på hur man uttrycker en och samma sak kan meningen få olika innebörd även om man bara använder synonymer. Omskrivningar ger möjlighet till att framhäva vissa saker och undandömma andra saker. Johannesson ser också

till hur man i retoriken använder exempel i sina budskap för att nå ut med budskapet till mottagaren och vinna deras stöd. Exempel kan användas för att belägga hur det varit, hur det är och hur det kommer att vara. Därigenom kan sändaren få mottagaren till att uppleva att det krävs en förändring (Ibid).

Johannesson (2008) påtalar att sarkasm är en vanlig retorisk metod där sändaren är hånfull och förlöjligande i sina exempel. Jacobsson (2000) diskuterar i sin avhandling *Retoriska strider. Konkurrerande sanningar i dövvärlden* olika tekniker som kan användas för att underminera ”sanningar” eller påståenden. Sanningar anses som relativa och Jacobsson nämner också sarkasm, eller ironi som ett sätt att avfärda dessa sanningar som ”lögner, misstag, villfarelser, smicker, självbedrägerier etc.” (Jacobsson, 2000:132). Genom att ironisera påståenden kan man förändra den hierarkiska statusen, som Potter beskriver, från ansedd sanning eller fakta, till ett misstänkt/tillfälligt påstående eller struntprat. På samma sätt kan ett påstående i motsatt ordning gå från att ha varit något tillfälligt, ”struntprat”, till att anses som faktum. Detta kombineras ofta genom att förhöja sitt eget påstående och förtrycka eller underminera ett annat påstående. Jacobsson kallar detta för att ”riva ned sanningar”. Med detta menar hon att man använder sig av bland annat ”avväpnande paralleller, ironiskt förlöjligande, för att ogiltigförklara och motbevisa påståenden.”(2000:134). Med avväpnande paralleller menar Jacobsson att sändaren påvisar vad som är rätt eller fel genom att jämföra den omdiskuterade företeelsen med något annat som anses vara riktigt eller förkastligt. Detta kan också göras i kombination med en ironisk kommentar. Johannesson (2008) talar om ett liknande tillvägagångssätt för att prisa och fördöma som en av retorikens tre genrer. Han menar att här kräver sändaren att mottagaren instämmer i värderingarna. Det går ut på att sändaren anklagar och fördömer eller beundrar något eller någon.

5.2 Medias roll vid konstruktion av sociala problem

Caroline Sutton (1998) har i sin avhandling *Swedish alcohol discourse- Constructions of a social problem* studerat hur ett socialt problem konstrueras och definieras genom diskurser

och diskussioner. Hon menar att alkoholproblem inte enbart är ett objektiva fenomen utan även en diskursiv konstruktion som har förändrats under tid. Diskursen kring alkoholproblemets orsaker har förändrats och tyngdpunkten har förflyttats med tiden. Från en diskurs kring dess hälsorisker, både psykiska och fysiska, till att alkoholproblem började drivas fram som en ekonomisk fråga för samhället. På så vis har diskursen förändrats från att vara ett problem för individen till att bli ett problem och börda för samhället. Sutton kommer fram till att det finns en gräns mellan normalkonsumenterna av alkohol, och de som har ett alkoholproblem. Däremot är denna gräns väldigt tunn och odefinierad. Hon menar att det i social mening anses vara alkoholisterna, som en avvikande grupp, som ses som ett hot eller ekonomisk börda för samhället. Alkoholister får stå som syndabock för samhällets sociala problem trots att det är normalkonsumenterna som i realiteten utgör den största bördan och de alkoholrelaterade skadorna. Sutton lyfter att det finns svårigheter i att identifiera ett socialt problem vilket vi finner relevant i relation till vår undersökning. Hon betonar att kontexten är av betydelse för om något kan uppfattas som ett socialt problem. Hon presenterar problematiken i gränsdragningar och generalisering i tolkandet av vad som är ett socialt problem då det ibland kan vara svårt att identifiera vad som är "normalt" och vad som är ett problem.

Media är en framträdande aktör i att skapa och styra diskurser och i media används flertalet retoriska tekniker för att sprida en nyhet och nå fram med ett budskap. Vasterman (2005) har i sin artikel *Media-Hype: Self-Reinforcing News Waves, Journalistic Standards and the Construction of Social Problems* undersökt begreppet media-hype och hur en nyhet får ett eget liv genom drivande journalistik eller skrämselfpropaganda. Samt hur detta skapar ett intryck hos mottagaren av att problemet eller nyheten kanske är större än det egentligen är. En media-hype, eller nyhetshändelse, genererar en våg av att uppmärksamma fler liknande händelser som skapar detta intryck. Vastermans (2005) artikel berörde detta fenomen genom att analysera bevakningen av gatuvåld i Nederländerna. Han menar i sin artikel att media har stort inflytande i vad som uppfattas som ett socialt problem i allmänheten. Media spelade en

aktiv roll vid rapporteringen av brotten i Nederländerna och bidrog till att skapa en hotbild baserad på tillfälliga våldsbrott som egentligen inte hade något samband. Han uppger fyra övergripande problem som den här sortens mediebevakning skapar:

1. Att medias bevakning av ett problem eller nyhet är oproportionerlig med hänseende till nyhetens/problemets relevans och nyhetsvärde.
2. Under dessa nyhetsvågor får nyhetsbevakningen sitt eget liv. Istället för att spegla händelsen blir journalisters fokus snarare ett eko, en upprepning, av gammal nyhetsbevakning.
3. Länken mellan rapporterade händelser och den faktiska frekvensen av händelser försvinner när det blir nyhetsvågor. Varje ny händelse som passar in i den typen av brott som ”efterfrågas” kommer att ges mer uppmärksamhet än tidigare, vilket ger intrycket av att brottet är på framfart. Alltså skapas en uppfattning om att det skett en ökning av händelser, medan frekvensen egentligen är densamma som förut men bevakningen har ökat.
4. Att media styr bevakningen vid nyhetsvågor, och skapar på så vis en kedja av händelser (som egentligen inte har ett samband) som inte hade funnits utan deras inblandning. Media spelar en central roll i skapandet av skandaler och sociala problem genom att skapa en massiv nyhetsvåg. Vilket får konsekvenser för de berörda aktörerna i händelsen. Vasterman citerar Thompson i frågan: “... the media are actively involved in constituting the social world. By making images and information available to individuals located in distant locales, the media shape and influence the course of events, and indeed, create events that would not have existed in their absence.” (2005:510)

För att media ska kunna skapa tillit och trovärdighet, för att på så vis nå ut med sina nyheter, krävs det expertis och autonomi. Budskapet till läsaren/mottagaren måste vara entydigt för att

denne ska kunna uppfatta nyheten som tillitsfull (Palm, 2002). En media-hype kräver just dessa ingredienser för att den ska uppfattas som viktig och relevant att diskutera. När media lyckas med detta skapas diskurser och därmed också problem i och för samhället.

6 Empiri och analys

I vår empiri- och analysdel presenterar vi samtidigt vårt empiriska material och analyserar detta utifrån de valda teoretiska utgångspunkterna. Vi underbygger även analysen med hjälp av tidigare forskning. Vi har delat upp presentationen av empiri och analys i tre teman som är framträdande utifrån vår frågeställning. Dessa tre teman innehåller analyser av de argument och konsekvenser som Family First anser att lagen haft för *samhället, föräldrarna och barnen*. Vi har sedan delat in dessa teman i underrubriker för att läsaren enkelt ska kunna följa analysens gång.

6.1 Samhället

6.1.1 "Smacking law needs fixing"

Family Firsts åsikt är att lagen är förvirrande och har många brister, vilket genomsyrar deras kampanj. Dels har de en sorts "manual" där jurister förklarar hur lagen ska tolkas, och dels uttrycker de i övriga delar; *The latta review, Experience of parents, Quotes* och *Articles*, hur förvirrande lagen är. I *Articles* kommenterar Family First vad John Roughan, en framträdande politisk kommentator, har uttalat sig om angående vad som är tillåtet utifrån hur lagen är skriven i nuläget. Roughan uttrycker att han tolkar det som att vissa handlingar är tillåtna utifrån lagen så som "a light smack in the supermarket to stop stealing or a light smack to stop a child running in front of a car...". Family First kommenterar detta med att Roughan "might be right, although that is not clear." Family First syftar här till att inte ens han vet riktigt vad lagen tillåter och inte tillåter. I *Legal advice for parents* görs ett försök att förtydliga lagen med hjälp av jurister som kommenterar lagens olika delar. Vid en första anblick kan detta

tyckas vara till hjälp för föräldrar som är osäkra på var gränsen går för vad som är tillåtet och inte. När vi däremot läser juristernas kommentarer framgår det att juristerna, liksom Family First, på flera sätt ogiltigförklarar lagen genom att påpeka att den är omöjlig att tolka. Detta är ett utav Family First mest framträdande argument mot lagen, att den helt enkelt är förvirrande. De anser att föräldrar inte kan veta vad som är tillåtet. Här kan vi på flera ställen i materialet urskilja *påståenden* och hur Family First argumenterar för att *belägga* och *berättiga* dessa påståenden (Drotner et al., 2000). I just detta påstående, att lagen måste ändras, visar det sig tydligt då de *belägger* påståendet genom att tydligt styrka det med hjälp av professionella, i detta fall jurister. Om inte ens jurister kan förstå lagen, hur ska då föräldrar kunna göra det? Detta är ett effektivt och övertygande sätt att använda sig av professionella, då deras åsikt gärna tas för fakta av läsaren (Ibid). Anledningen till dess effektivitet kan vi tolka ur ett socialkonstruktivistiskt perspektiv. Professionella har en ställning i samhället som ofta innebär att deras kunskap tas för sanning. Både Palm (2002) och Warg (2000) talar om att expertis och kompetens är en viktig del för att skapa tillit och trovärdighet mellan sändaren och mottagaren av ett budskap. Genom att använda expertishjälp styrker de sitt argument om att lagen inte är bra på grund av att den är luddig och svårtolkad. Samhällets betoning på professionalism och fakta har skapat konstruktivistiska föreställningar om vems åsikt som väger tyngst, vilket är en förutsättning vid argumentation.

I *The Latta review*, i *Quotes* och i *Articles* hålls diskussioner kring den folkomröstning som genomfördes 2009 där frågan löd: ”Should a smack as a part of good parental correction be a criminal offence in New Zealand?” Resultatet av omröstningen blev ett övervägande nej. Resultatet från omröstningen används återkommande i Family First kampanj. I *The Latta review* skriver de att politikerna inte lyssnar till deras egen omröstning och inte heller rättar sig efter resultatet. Politiker och medborgare har kritiserat omröstningsfrågan på grund av dess formulering som kan uppfattas som ledande. Enligt Family First är kritiken endast grundad på ett ogillande av omröstningens resultat. Här använder sig Family First av ett annat sätt att vända kritiken till sin egen fördel. Kritik från politiker och medborgare bagatelliseras

och avskrivs som bittra kommentarer från de som inte gillade resultatet av folkomröstningen. Kritiken diskuteras inte vidare, och motbevisas inte heller, utan de väljer att enbart kommentera den på detta vis. Detta kallas ibland att ogiltigförklara påståendets logik genom att ironisera påståendet, i detta fall kritiken. ”Den ironiska stilen är därmed fastställd och anger vilken tolkningsram det sagda ska ges” (Jacobsson, 2000:138).

6.1. 2 ”Smacking debate needs some correction.”

I kampanjen lyfter Family First fram sina argument och idéer om barnaga utifrån den politiska debatten. Dels genom att de i sin kampanj presenterar citat från forum där deras sakfråga berörs. *Quotes from the debate* består av politikernas citat. De citat Family First har valt ut och publicerat i *Quotes from the debate* är citat som på ett eller annat vis främjar deras ställning i frågan. Antingen citat från politiker som direkt uttrycker samma ståndpunkt som Family First, eller citat från motståndare som inte agerat efter vad de har lovat. Exempelvis används här ett citat från premiärminister John Keys: "...the reality is no one is ever going to be prosecuted for lightly smacking their child...". Anledningen till att Family First väljer att citera detta, är enligt vår tolkning för att det stödjer deras åsikt om att det är just detta som har drabbat familjer runt om i landet. På så vis påvisar Family First de misstag och den felaktiga information som politikerna har utlovat men inte efterföljt. De spelar på motståndarnas tillit och trovärdighet. För att vinna folkets engagemang och tro på en fråga krävs det att det man fångar deras tillit och skapar trovärdighet. Det görs bland annat genom att uppvisa kompetens. Family First förstör motståndarnas försök att framstå som kompetenta och trovärdiga när de visar vad de lovat men inte levt upp till. Warg (2000) talar om hur en debattör ska förutsäga motståndarens argument baserat på tidigare erfarenheter och på så sätt kunna stärka sina egna argument och därmed skapa tillit och trovärdighet. Det här kallar Warg (2000) för att argumentören skapar konsistens. Family first citerar John Key: "If I see good parents getting criminalised for lightly smacking their children for the purpose of discipline, I'm going to change the law if I'm in a position to do so. It's as simple as that...". Genom att citera vad Key

har sagt och lovat tidigare skapar Family First konsistens till sin egen argumentation. Budskapet är att nästa gång Key lovar något går det inte att lita på det, eftersom han inte hållit de löften han gett tidigare.

Family first fortsätter med att ge uppmaningar till politikerna, då främst till Key. I *Experience of parents* uppmanar de: "Deliver on your promise, Mr Key...and listen to the overwhelming majority of New Zealand." När Family First ger dessa uppmaningar tolkar vi det som ett försök att få läsaren att tycka att politikerna är opålitliga och falska. Deras val av citat bidrar till att politikerna framstår som lögnare och inkompetenta. Detta förlöjligande av politikerna gör att lagen i sig också framstår som oseriös och opålitlig. Palm (2002) uppger att det är viktigt med entydighet för att sändaren ska bli betrodd. Family First framstår som entydiga medan motdebattörerna ger skilda budskap kring lagfrågan.

6.1.3 "They need to prioritise already stretched means"

För att skapa tillit och trovärdighet behöver mottagaren känna att sändaren av ett budskap är rättvis (Warg, 2000). Argumentet om felaktig resursfördelning är ett utav Family Firsts mest återkommande i de olika kampanjdelarna. I artikeln *Latta Review* är Family First mycket kritiska till polis och myndigheters agerande när de tar emot en anmälan och hur de sedan går vidare med utredningen. "In the great scheme of things, police have to attend to armed robberies, home invasions, road traffic accidents and frauds on little old ladies. They need to prioritise already stretched resources." Family First kritiserar polisens handlande vid utredningar gällande våld mot barn, men de ger också en förklaring i att polisen har ansträngda resurser. Detta tolkar vi som att Family First försöker återge en rättvis bild av polisens arbetssituation. Family First ställer sig även kritiska till att utvärderingen bara utvärderar just polis och myndigheters agerande. De anser att regeringen även borde ha utvärderat hur föräldrar har upplevt och påverkats av situationen att bli anklagad, anmäld och utsatt för utredning till följd av *the anti-smacking law*. Family First tycker att myndigheterna skulle vara mer rättvisa. Vi ser att Family First tydligt använder sig av "rättviseaspekten" som

vi presenterat som en av de fem delar som krävs för att få tillit. Samtidigt som Family First utger sig själva som rättvisa ifrågasätter de regeringens orättvisa utredning som inte tar hänsyn till föräldra och familjeperspektivet utan som bara tar hänsyn till myndighetsutövarnas perspektiv.

6.1.4 “New Zealanders were told that police would use common sense”

Family First uppger att polisen har problem med lagens tolkningsutrymme och de ifrågasätter polisens kompetens och bedömningsförmåga ”discretion”. De anger bland annat följande exempel: “A neighbour complained to the police and, using their discretion, the mother was charged with assault, spent a night locked up in a cell, and forbidden contact with the boy. After four months the judge found her not guilty...”. Family First ifrågasätter polisens bedömning att väcka åtal när rätten i ett senare skede funnit den åtalade oskyldig i brist på styrkande bevis. Family First menar att polisen har för lite kunskap om lagen och hur den ska användas. De anser att polisen gör felbedömningar då de bedömer det som misshandel när en förälder tar sitt barn hårt i armen för att hen inte ska springa ut i gatan. I Family Firsts texter ser vi att de valt att stryka under och markera vissa ord och uttryck. I Legal advice for parents ställs frågan “What advice would you give a parent if they feel a smack on the bottom is the best course of action to take, or they need to use reasonable force to control a child?” till en jurist med svaret “My answer can only be- don’t!- particularly if anybody else is watching.” Johannesson (2008) talar om omskrivningar och hur man kan framhäva vissa delar. Vi tänker att Family First har citerat juristen korrekt och sedan valt att understryka det som de ville betona. Istället för att endast stryka under don’t har de även strukit under particularly if anybody else is watching. Att betona något genom understrykning blir som en form av omformulering. I det här fallet leder omformuleringen till att vi tolkar det som en uppmaning som innebär att man endast ska smiska barn då ingen annan kan se det. Ett annat uppenbart användande av omformuleringar finns att hitta i *The Latta Review* där de omformulerar Latta’s uttalande: ”I do trust Police and CYF, and I do trust that they make the right decision.”

till: ” It appears that Latta’s central argument was along the lines, ’I’ve seen the police and CYF files on the smacking cases, the people prosecuted were scumbags who went well beyond a smack or ordinary parental discipline, and they deserve everything coming to them.’”

6.1.5 ”Real abuse continues”

Ett annat av Family Firsts återkommande argument är att den nya lagen ändå inte kommer åt den ”riktiga” barnmisshandeln i samhället. Det tar de upp i sin kampanj på olika vis, till exempel i *Experience of parents*. Där har de vid sidan av föräldrarnas berättelser korta notiser under rubriken ” Real abuse continues”. I dessa notiser berättas det om barn som dött efter ”riktig” misshandel. Även i *The latta review* och i *Articles* lyfter Family First fram argumentet att lagen inte bidragit till att den riktiga barnmisshandeln har minskat. De citerar i *Quotes from the debate* en jurist som är specialiserad i rättsfall kring barn: ”The anti-smacking law does not deal with the real issues of child abuse”. Family First påtalar ofta att det är skillnad på att slå ett barn i uppfostringssyfte och på att slå ett barn utav ondo. Däremot definierar de aldrig var denna gräns egentligen går rent praktiskt. Detta kan liknas vid Suttons (1998) slutsats där hon menar att gränsen mellan alkoholbruk och alkoholmissbruk är väldigt tunn och odefinierbar, samt att de som anses ha ett missbruk får stå som syndabock för det sociala problemet. Family First anser att barnmisshandel är ett problem i samhället, alltså ett socialt problem. Däremot anser de inte att det är ett socialt problem att föräldrar slår sina barn när de gjort fel eller uppfört sig illa. Att särskilja på olika sorters våld mot barn gör att resonemanget blir motsägelsefullt. Family First ger dock inget svar på hur de tänker att man ska komma åt den ”riktiga” barnmisshandeln. De är inte de enda som särskiljer ”riktig” barnmisshandel och aga i debatten. Ett annat exempel som lyfts fram är vad Paula Bennet, minister för social utveckling, säger i en intervju: ”I’ve got the hat on of being hugely, hugely concerned with serious abuse- now I think they’re very different things so do understand I’m not saying that section 59 was ever going to stop that..”. Uttalanden som dessa gynnar Family First argument

och visar på en förvirring även bland de som är emot barnaga. Precis som Sutton (1998) påvisar finns det en svårighet i att anse att det är ett socialt problem när det sker i sin mest extrema form, men att inte anse det som ett problem när det sker i vardagen.

6.2 Föräldrarna

6.2.1 "We have no control anymore. "

Family First lyfter i *Experience of parents* fram vad lagen fått för konsekvenser för föräldrar. För att sändaren ska få stöd i sitt manifesterande och vinna anhängare är det grundläggande att deras åsikter är omsorgsfulla gentemot anhängare och de drabbade (Warg, 2000). Family First visar i sin kampanj hur illa familjer blivit drabbade till följd av lagen. Föräldrar som blivit anklagade för barnaga uttrycker i *Experience of parents* hur de har upplevt detta. Family First använder starkt laddade adjektiv för att beskriva föräldrarnas upplevelser såsom: *Distressed, scared, stressed, questiones themselves as parents, upset, concerned, criminalised, harassed*. Detta tolkar vi som ett sätt för Family First att visa omsorg för föräldrars situation och nå ut med sitt budskap om att föräldrar blir maktlösa *offer* inför lagen.

Enligt Family First gör lagen även att föräldrar känner sig *powerless* i sitt föräldraskap och de upplever att lagen gjort att de har förlorat ett viktigt uppfostringsredskap. Family First ger exempel på Nickie, en mamma som uttrycker att hon upplever att hon inte kan kontrollera sina barn längre. Hon upplever även att hennes barn använder lagen emot henne, som ett hot. Hon uppger att barnen säger att de får slå henne men hon får inte slå dem. "Nickie feels like her only option is to hand them over to the government, we have no control anymore". Nickie känner att då hon inte längre kan använda aga som uppfostringsmetod är hennes enda alternativ att lämna över barnen till myndigheter för att de ska uppfostra dem. Family First menar att motståndarna har åsikten att de enda som klarar av och kan uppfostra barn på rätt sätt är myndigheter, såsom socialtjänst och andra professionella; psykologer och lärare. Detta visar Family First tydligt i *Quotes from the debate*: "...parents have been persuaded that the

only people who knows for sure how children should be managed are the child psychiatrists, psychologist, teachers, social workers...". Family First anser att en del i problemet är att myndigheter tar över föräldrarollen. Family First menar att vissa föräldrar tappat självförtroendet och inte vet hur de annars ska uppfostra sina barn om de inte får använda sig av aga. I en intervju med doktor Robyn Theakston från *Articles* förklarar hon vikten av att kunna kontrollera sina barn. Hon menar att många föräldrar är för osäkra för att kunna säga ifrån till sina barn. Dr Theakston anser att föräldrar inte ska acceptera "temporary distress in a child for the child's long-term benefit." Hon berättar hur hon själv använt aga för att uppfostra sina tre barn då "parents need the right to smack." Vi tolkar det som att Family First lyfter fram uppfostringsperspektivet i en diskussion där det framstår som om föräldrarna har blivit ifråntagna makten att uppfostra sina barn. Family First gör det till ett samhällsproblem då de lyfter fram att staten och professionella yrkesutövare är de som kommer att få uppfostra och ta hand om alla barn. Vi tolkar detta som ett sätt att skapa ett socialt problem. Detta är intressant att se utifrån både Potter (1996) och Suttons (1998) idéer om skapandet av sociala problem som vi tidigare presenterat. Potter ser på retoriken och argumentationen i skapandet av sociala problem medan Sutton diskuterar mer hur gränsdragning och generalisering är en viktig del i konstruerandet av det sociala problemet. Ytterligare en infallsvinkel av Family First diskussion om uppfostran och skapandet av ett socialt problem är att se det utifrån Vastermans (2005) teorier om Media-Hype. I sin artikel lyfter han fram hur stor betydelse och inflytande media har för hur ett socialt problem uppfattas av befolkningen. Han uppger att media bygger upp problematiken och att det sker genom en rad av händelser. Det är något som vi uppfattar i Family Firsts kampanj, där de i de sex olika kampanjdelarna bygger på diskussionen om barnuppfostran och till slut lyfter det till att staten och de professionella ska ta hand om all barnuppfostran.

6.2.2 "The anti-smacking law gives them hell"

Som vi nämnt tidigare lyfter Family First fram föräldrarna som offer och utsatta till följd av

lagen. I sammanhanget följer de upp föräldrarnas berättelser med frågan "Will you be next?" där Family First är den som ska "rädda" mottagaren från det "farliga". Drotner et al (2000) presenterar hur viktig sändarens val av pronomina och uttryck är för skapandet av relationen mellan sändare och mottagare. Family Firsts fråga "Will you be next?" är riktad direkt till läsaren. Frågan följs av ett stycke där Family First skriver "Hopefully not. But are you confident that you'll never be targeted?" Detta ser vi som en retorisk teknik där Family First använder sig av skrämsel för att fånga läsarens uppmärksamhet samtidigt som Family First bygger upp en relation med mottagarna. Family First menar att en konsekvens av lagen är att föräldrar inte vågar söka hjälp hos CYF med sina stökiga barn då de är rädda att barnen ska tas ifrån dem. Föräldrar som sökt sig till CYF för att få hjälp med alternativ till aga för att uppfostra och kontrollera sina barn, har istället upplevt att de blivit illa bemötta av CYF. Föräldrarna upplever att CYF har anklagat dem för misshandel istället för att erbjuda hjälp. Family First anger i *Experience of parents* John och Sue som exempel. De hade sökt hjälp hos CYF på grund av sin dotters beteende. "At the next meeting with the social workers, Sue mentioned that they did smack their children but only when their behavior warranted such discipline, and that John had smacked their daughter the previous day." Några dagar senare ringde CYF till Sue och meddelade att en anmälan om barnmisshandel hade gjorts. Föräldrarna blev då ombudda att hitta annat boende för barnen över helgen. Vi tolkar det som att Family First påvisar hur CYF anklagar föräldrar som faktiskt söker hjälp. Vi ser det även som intressant att här utgå ifrån Vastermans (2005) teorier om Media-Hype. Family Firsts presentation av föräldrarnas rädsla för vad de kan bli utsatta för av CYF och polisen har växt fram till en större samling med artiklar. Dessa har sedan kommit som en följetong i tidningar och i dokumentärfilmsformat.

Family First påvisar i *Experience of parents* att föräldrar känner att de inte längre vågar leka med sina barn så som de brukade göra förut. Detta av rädsla för att barnen ska få ett blåmärke som någon sedan kan misstolka. En mormor berättar också att när hon hindrade sitt barnbarn från att springa ut i gatan genom att dra tillbaka honom i armen, vilket en polis såg, fick hon

en varning. Polisen sa att hon bröt mot lagen. Nu vågar hon inte längre ta ut sitt barnbarn förutom i barnvagn, av rädsla för att bli anklagad och arresterad. Förtroende och ”good will” är en av de ingredienser Warg (2000) menar att en sändare måste ha i sitt budskap för att mottagaren ska få tillit till sändaren. Family First är på de ”svagas sida”, på de utsatta familjerna och föräldrarnas sida. De vill inte att staten ska förstöra familjer som konsekvens av *the anti-smacking law*. Family First hjälper de utsatta föräldrarna av ”good will” och de skapar därigenom förtroende i sina argument och får tillit från mottagarna och anhängarna.

6.2.3 “Advised to plead guilty to make it ’go away”

Vid återupprepade tillfällen uppger Family First att föräldrar som blivit tagna till rätten, då de blivit anklagade för barnaga, har blivit rekommenderade att erkänna sig skyldiga till brottet även om de själva anser att de är oskyldiga. I *Experience of parents* berättar anklagade föräldrar om hur de blivit rekommenderade att erkänna brott för att slippa all stress kring åtalet och rättegången. När den åtalade valt att inte följa denna uppmaning om att erkänna sig skyldig har det blivit till deras fördel då det lett till ett frikännande från åtal. Ett exempel är en man som blivit åtalad och uppmanad att erkänna sig skyldig för att ”... make it ’go away””. Även i the Latta Review nämner Family First att det förekommer att föräldrar blivit uppmanade att erkänna sig skyldiga till brott som de egentligen inte anser sig skyldiga till. Family First anser att föräldrar blir vilseledda av myndigheterna. Vi ser här att de vill ge en negativ bild av myndigheterna genom att fördöma deras handlingar. Johannesson (2008) talar om detta som en retorisk genre där sändaren prisar eller fördömer en person eller händelse. Detta görs i syfte att få mottagaren att instämma i ens egen värdering och uppfyllas av förakt för motståndaren (Ibid.). Detta sätt att försöka vinna över mottagaren genom att fördöma myndigheter är en teknik Family First använder sig av återkommande. Family First ställer sig mycket kritiska till hur polis och CYF öppnar utredningar utan några bevis på våld i förhand, samt att dessa utredningar sedan, enligt Family First, inte leder till åtal. Johannesson (2008) talar om sarkasm i retoriken. Det är något vi uppmärksammat i materialet, bland annat då

Family First talar om att polisen har *discretion*, alltså hur polisen använder sitt handlingsutrymme. Family First har, då de talar om polisens handlande och *discretion*, strukit under ”using their discretion” som motsats till ”found her not guilty, discharged without conviction”. Detta tolkar vi som ett sätt att förminska och håna polisens agerande. Family First påvisar hur fel polisen och CYF agerat då åtalet inte lett till någon dom. Family First använder i sin retorik en hånfull ironi där de förkastar polisens användande av *discretion*. Att CYF gör hembesök hos familjer där föräldrarna blivit anmälda för våld mot barn anser Family First vara ett övergrepp mot familjen. De menar att familjer har upplevt hembesöken som kränkande och påträngande, detta då föräldrarna upplever att polis och CYF ifrågasätter deras uppfostringsmetoder och får föräldrarna att känna sig kriminella. I detta avseende anser vi att Family First uppenbart fördömer myndigheternas ”övergrepp” mot familjers integritet. Vi anser att de ger en subjektiv och ensidig bild av situationen utifrån föräldrarnas perspektiv, och de ifrågasätter inte föräldrarnas utsagor utan snarare prisar föräldrars rätt att göra som de vill i sina hem utan att myndigheter ska lägga sig i.

6.3 Barnen

6.3.1 ”Truth about smacking.”

Family First försöker även i sin kampanj att tydliggöra för föräldrar vad deras definition av aga är, och vad skillnaden är mellan aga och misshandel. Detta gör de bland annat genom ett väldigt enkelt diagram som syns nedan. Här skiljer de på *smacking* och *abuse* genom fyra olika kategorier. *The act* (handlingen), *the intent* (avsikten, syftet), *the attitude* (inställningen, attityden), *the effects* (effekten).

	Smacking	Physical Abuse
The Act	Smacking: One or two smacks to the buttocks	Beating: To strike repeatedly (also kick, punch, choke)

The Intent	Training: To correct problem behaviour	Violence: Physical force intended to injure or abuse
The Attitude	With love and concern	With anger and malice
The Effects	Behavioural correction	Emotional and physical injury

Family First skiljer kort och gott på att slå barn och aga barn beroende på vad avsikten är med handlingen. Är det för att korrigera ett beteende eller för att skada sitt barn? Görs det med kärlek och omtanke eller i ilska och ondska? Family First *påstår*, enligt oss, att det är rätt att använda aga i syfte att lära barnet en läxa, eller för att få barnet att förstå innebörden av sina handlingar. Barnets beteende kan ibland *berättiga* föräldrarnas val att aga (Drotner et al, 2000). Detta tolkar vi också som att de anser att barn ibland förtjänar att bli agade. Det är alltså upp till den enskilde föräldern att avgöra vad de anser vara rimligt. Sättet som Family First beskriver föräldrarnas agerande i *Experience of parents* tyder också på denna uppfattning. I flera exempel kan vi utläsa att handlingen var rättfärdigad då barnet provocerat fram det. T.ex. då en pappa puttade bort sitt barn då han störde sin mamma, en annan pappa lyfte upp och bar ut sin tonåring då hon, enligt pappan, uppförde sig oacceptabelt, eller då en mormor gav sitt barnbarn en örfil då hon svor mot henne. Detta är ett urval av situationer då Family First anser att barn behöver bestraffas fysiskt för att de ska lära sig att deras beteende inte är accepterat av föräldrarna. I berättelserna finns också grövre övergrepp såsom att låsa in sitt barn, hålla fast de med hjälp av hundkoppel m.m. Återkommande i berättelserna är de tillägg av barnens beteende som *berättigar* handlingarna. Föräldrarna är trots allt Family Firsts främsta målgrupp vilket märks då de genomgående *prisar* föräldrar och deras rätt att uppfostra sina barn.

6.3.2 "Protect good parents"

Under kodningen av materialet kunde vi urskilja att Family First kategoriserade föräldrar

utifrån *good parents* eller *bad/rotten parents*. Begreppet *goda* föräldrar definieras som föräldrar som använder aga i uppfostringssyfte, i motsats till *dåliga* föräldrar som använder våld för att misshandla sina barn. Family First anger exempel där barn har dött på grund av de onda föräldrarna ”died at the hands of rotten parents”. Samtidigt har de i *Experience of parents* exempel på hur lagen förstör för goda föräldrar och familjer. “This new law is ending up with a lot of good innocent parents being wrongfully accused.” Johannesson (2008) ser användandet av exempel som en metod för sändaren att måla upp hur situationen är för att sedan påvisa att det krävs en förändring. Genom exempel påvisar Family First hur illa goda föräldrar behandlas och de menar att föräldrarna kommer fortsätta drabbas av lagens konsekvenser om det inte sker en förändring.

I *Legal advice for parents* gör en av juristerna en liknelse till problematiken med lagen. Exempel: Om Johnny plågar en katt får föräldrarna korrigera beteendet direkt i stunden genom att använda fysiskt tvång/våld. Om föräldrarna däremot upptäcker i efterhand att Johnny har torterat en katt får föräldrarna inte använda fysisk bestraffning mot Johnny. Detta innebär, enligt juristen, en framtida risk för Johnnys beteende: ”...if Johnny had been properly disciplined he may not end up in a correctional facility in later life and move from cats to humans.” Family First uttrycker även de en oro för att lagen kommer att innebära att barn ”... will increasingly run amok...”, som det uttrycks i *The Latta review*. Family First uttrycker att då föräldrarna inte får använda fysisk bestraffning för att uppfostra sitt barn kan barnet ta skada av detta. Utan disciplinering växer barnen upp till att bli okontrollerade vuxna. Det är en god förälders uppgift att disciplinera sitt barn på det sätt de anser nödvändigt. Här anser vi att de skapar ett problem utifrån icke-sammanhängande händelser såsom Vasterman (2005) kommer fram till i sin artikel. Family First menar att kriminella vuxna är en konsekvens av dålig disciplinering, och avsaknad av fysisk bestraffning. Den länk de skapar har inget egentligt samband, utan är enligt oss ren skrämpropaganda. Däremot är det ett mycket effektivt sätt att nå ut med sitt budskap. Det de talar om är ett socialt problem som inte ännu finns, men som kommer att uppstå till följd av lagen. De konstruerar därmed ett problem

vilket skapar rädsla och oro hos mottagaren.

Som nämnts ovan tolkar vi det som att Family First anser att när det gäller barnuppfostran ska föräldrar ha rätt att uppfostra sina barn utan myndigheters inblandning. Att polis och andra myndigheter informerar barn i skolan om deras rättigheter, nämligen att föräldrarna inte får slå dem, är något Family First ställer sig kritiska mot. De nämner exempelvis i *Experience of parents* en mamma vars 8-åring kom hem från skolan och sa: ”you can’t make me do anything- you can’t smack”. I *The Latta Review* nämns också detta problem och författarna undrar: ”How are parents supposed to protect their children from the consequences of stupid decisions if, every time they are challenged, teenagers can ring CYF and Police with exaggerated allegations and initiate prosecutions based on their word alone and without corroborating with medical evidence?” Vi tolkar det som att de ställer sig kritiska till att barn får information och uppmuntras till att kontakta myndigheter om de blir slagna. Vi tolkar det som att Family First vill skapa ett problem i att barn får kunskap kring sina rättigheter. Detta betonas återkommande i kampanjen. Family First skapar på sätt och vis en media-hype kring detta problem då de menar att föräldrar förlorar makten över sina barn och att barnen som följd av detta tar över familjen. När Family First uttalar sig om barn är det oftast i samband med att de behöver kontrolleras. De ger intrycket av att anmälan ska grunda sig på medicinska bevis och inte bara på barns utsagor. Detta tolkar vi som att Family First inte anser att barn är pålitliga i sammanhanget.

7 Sammanfattande slutdiskussion

Vi har i det här kapitlet valt att först sammanfatta vårt empiriska material utifrån våra tre frågeställningar. Sedan fortsätter vi slutdiskussionen med att kortfattat binda den Nya Zeeländska debatten om barnaga till det svenska samhället och den debatt som var aktuellt då Sverige genomgick lagändringen kring barnaga. Avslutningsvis har vi valt att presentera våra egna reflektioner i ämnet.

I vår analys behandlar vi flera av Family First argument, men vi har valt att i diskussionen presentera de som är mest framträdande. Övriga argument är i vår mening underargument som bygger på och förstärker huvudargumenten.

Huvudargumenten är:

- Family First antyder återkommande att lagen är otydlig och att föräldrar har svårt att förstå vad de får göra och inte göra. Med hjälp av professionella, i detta fall jurister, har de försökt tyda lagen. Där ser vi att juristerna har gjort väldigt olika tolkningar, och Family First påvisar att inte ens jurister själva vet hur lagen ska användas på ett korrekt sätt. Som nämnts är det ett effektivt sätt att använda professionellas åsikt för att argumentera för sin sak. Vi tror att lagen som den är nu ger domare utrymme att döma efter barnets bästa, och utefter det enskilda fallet. Om lagen hade varit mer preciserad hade det kanske blivit ett förtydligande för föräldrarna, men försvårat för domarna att skydda barnen i de fall som inte faller inom ramen.
- Family First anser att myndigheter inte har tillräckligt med kompetens och/eller resurser för att ingripa vid misstanke om barnmisshandel. De menar att polis och CYF inte kan identifiera ”riktig” barnmisshandel och skilja detta från goda föräldrar som disciplinerar och uppfostrar sina barn. Genom retoriska tekniker ser vi att Family First förlöjligar och ironiserar myndigheternas handlande och kompetens. Samtidigt som Family First förlöjligar myndigheter ger de en rättvis bild av myndigheternas agerande på grund av begränsade ekonomiska resurser och möjligheter.
- Family First uttrycker en oro över att föräldrar genom lagen fräntas sin makt och därmed möjligheten att uppfostra sina barn på det sätt som de tycker är lämpligast. Detta leder till att myndigheter går in och tar över föräldrarnas roll och ansvar. Detta argument anspelar på föräldrars oro, och vi anser att de genom skrämpropaganda vill nå ut med sitt budskap. Vi kan också se detta ur ett socialkonstruktivistiskt

perspektiv. Genom att sprida oro kring lagens konsekvenser skapas en tro om att samhället kommer att få sociala problem med olydiga och okontrollerade barn framöver som endast myndigheter har medel att ta hand om. Detta blir också en konsekvens för barnen då de i vissa situationer behöver fysisk bestraffning för sitt långsiktiga välmående.

För att Family First ska kunna nå ut med sitt budskap om att lagen måste ändras har vi i vår analys kunnat identifiera flera retoriska tekniker. De mest framträdande retoriska teknikerna som vi kan urskilja är:

- att skapa tillit och trovärdighet hos mottagaren
- förlöjliga och avvärpa motståndaren
- använda sig av skrämsetekniker

Vi ser deras retoriska tekniker som väldigt typiska för argumentation. Utifrån våra teoretiska begrepp och utgångspunkter kunde vi tydligt identifiera Family Firsts metoder och argument.

Family First ser konsekvenser för samhället, föräldrarna och barnen. Vi har sett att de övervägande konsekvenserna som Family First lyfter fram är konsekvenser för samhället och föräldrar. De konsekvenser och argument som de tar upp i sin kampanj har vi sett på utifrån både ett socialkonstruktivistiskt och ett retoriskt perspektiv genom bland annat Drotner et al, Sutton och Vastermans teorier. Med dessa teorier som utgångspunkt anser vi att Family First bidrar till skapandet av ett socialt problem. Vi ser genom Suttons teorier att gränsdragning och generalisering är en viktig del i konstruerandet av det sociala problemet. Som tidigare nämnts upplever vi en svårighet i att anse att det är ett socialt problem när det sker i sin mest extrema form, men att inte anse det som ett problem när det sker i vardagen. Ytterligare en infallsvinkel av Family Firsts diskussion om uppfostran och skapandet av ett socialt problem är att se det utifrån Vastermans (2005) teorier om Media-Hype. I sin artikel lyfter han fram

hur stor betydelse och inflytande media har för hur ett socialt problem uppfattas av befolkningen. Han uppger att media bygger upp problematiken och att det sker genom en rad av händelser. Vi ser i vår analys att Family First genom sin media-hype bygger upp en debatt där de uttrycker att det bara finns en lösning, att ändra lagen. Annars blir konsekvensen att staten måste ta ansvar för att uppfostra barnen.

Vi finner att Family First inte har ett tydligt barnperspektiv, utan snarare ett föräldraperspektiv där de ser till familjens intresse. Enligt vår mening utgår Family First utifrån vad vuxna (föräldrar, samhälle) anser att barn behöver för att må bra, men de ser inte på situationen utifrån hur barn faktiskt upplever det. När vi läser de sex olika kampanjdelarna var för sig så får vi uppfattningen att Family First argument är enhetliga och sakliga. När vi ser på de olika delarna som en helhet upplever vi däremot argumenten som motsägelsefulla. Vi har fått uppfattningen att Family First anser att våld mot barn är ett problem i samhället, dock sprider de enligt oss en mycket tvetydig bild av hur detta våld egentligen ser ut. För mottagaren blir det svårt att avgöra vad deras ståndpunkt är när de å ena sidan förespråkar aga och fördömer myndigheters ingripande, men å andra sidan upprörs över att myndigheter inte gör mer för att komma åt föräldrar som misshandlar sina barn. Vi tror att en bidragande faktor till att kampanjens helhetsintryck blir motsägelsefullt är på grund av att de saknar ett tydligt barnperspektiv.

I den svenska lagen mot barnaga inbegrips även att barn förutom kroppslig bestraffning inte heller får utsättas för kränkande behandling. Detta saknas i den Nya Zeeländska motsvarigheten, och även i Family First argumentation. De diskuterar främst den fysiska aspekten av våld, men de nämner inte hur barn påverkas psykiskt av bestraffning. Oavsett vad vår personliga åsikt är angående barnaga ser vi en problematik i att definiera vad som är aga och vad som är våld/misshandel utifrån föräldrarnas avsikt och inte barnets upplevelse. Vi ser att Family Firsts kampanj ger uttryck för att lagen ska rättfärdiga föräldrars uppfostringsmetoder, medan lagens syfte är att skydda barn från att bli utsatta för våld.

8 Referenslista:

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red) (2005). *Textens mening och makt- metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur

Bryman, Alan (2002) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber

Drotner, Kristen & Jensen Bruhn Klaus & Poulsen, Ib & Scröder, Kim. (2000) *Medier och kultur - En grundbok i medianalys och medieteori*. Lund: Studentlitteratur

Esaiasson, Peter & Gilljam, Mikael & Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena (2004). *Metodpraktikan - Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Elanders Gotab

Eliasson, Rosmari & Szebehely, Marta (2008). ”Vardagslivsforskning” i Meeuwisse, Anna & Swärd, Hans & Eliasson-Lappalainen, Rosmari & Jacobsson, Katarina (red). *Forskningsmetodik för socialvetare*. Natur & Kultur, Stockholm

Folketslexikon: Sökord: aga, smacking

<http://folkets-lexikon.csc.kth.se/folkets/#lookup&smacking&2> (2012-03-12 13:14)

Family First:

<http://www.protectgoodparents.org.nz/> (2012-01-29 15:33)

Jacobsson, Katarina (2000) *Retoriska strider - Konkurrerande sanningar i dövvärlden*. Lunds Universitet

Johannesson, Kurt (2008) *Retorik eller konsten att övertala*. Stockholm: Nordstedts

Karlsson, Mattias & Karlsson, Pär (2011) Aftonbladet, *Han lyfte sin son – i håret*.

<http://www.aftonbladet.se/svenskahjaltar/article13550694.ab> (2012-04-03 09:20)

Lundgren, Britta & Lövkrona, Inger & Martinsson, Lena (1996) *Åtskilja och förena-
etnologisk forskning om betydelser av kön*. Stockholm: Carlsson

Lundquist, Lennart (1993). *Det vetenskapliga studiet av politik*. Lund: Studentlitteratur

May, Tim (2009). *Samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur

Modig, Cecilia (2009) *Aldrig våld- 30 år av svensk lagstiftning mot aga*. Regeringskansliet
och Rädda barnen

Nevéus, Ingmar (2009) Dagens Nyheter, *Nya Zeeland röstar om att tillåta barnaga*:

<http://www.dn.se/nyheter/varlden/nya-zeeland-rostar-om-att-tillata-barnaga>

New Zealand Herald:

[http://www.nzherald.co.nz/22anti2dsmacking20law22/search/results.cfm?kw1=%22anti%2Ds
macking%20law%22&kw2=&st=gsa](http://www.nzherald.co.nz/22anti2dsmacking20law22/search/results.cfm?kw1=%22anti%2Ds
macking%20law%22&kw2=&st=gsa) (2011-11-07 12:10)

New Zealand Legislation, Crimes (Substituted Section 59) Amendment Act:

[http://www.legislation.govt.nz/act/public/1961/0043/latest/DLM328291.html?search=ts_act_
Crimes_resel](http://www.legislation.govt.nz/act/public/1961/0043/latest/DLM328291.html?search=ts_act_
Crimes_resel) (2011-11-07 12:10)

Stickley, Tony (2002) New Zealand Herald, *The Smacking Debate*:

http://www.nzherald.co.nz/tony-stickley/news/article.cfm?a_id=143&objectid=2047850
(2011-11-07 12:15)

OCC- Office of the Childrens Commissioner:

http://www.occ.org.nz/advice/child_discipline_law (2011-11-07 12:10)

Palm, Göran (2002) *I nationen och marknadens intresse journalister, nyhetskällor och eu-*

journalistik. Göteborgs Universitet: Institutionen för journalistik och masskommunikation

Potter, Jonathan (2005) *Representing Reality- Discourse, Rhetoric and Social construction*.
London: Sage

Ritchie, Jane & Ritchie James (1997) *The next generation. Child rearing in new Zealand*.
Auckland: Penguin Books

Sutton, Caroline (1998) *The Swedish alcohol discourse: constructions of a social problem*.
Uppsala Universitet

Thomassen, Magdalene (2007) *Vetenskap, kunskap och praxis*. Malmö: Gleerups utbildning
AB

TVNZ Timeline, *Anti-smacking legislation*:

<http://tvnz.co.nz/politics-news/timeline-anti-smacking-legislation-2936192> (2011-11-18
11:56)

Warg, Lars-Erik (2000) ” Tillit och trovärdighet i riskkommunikation”. I Lidskog, Rolf &
Nohrstedt, Stig Arne & Warg, Lars-Erik. (red.. *Risker, kommunikation och medier- En
forskningsantologi*. Lund: Studentlitteratur.

Vasterman, Peter L.M (2005) *Media-Hype: Self-Reinforcing News Waves, Journalistic
Standards and the Construction of Social Problems*. European Journal of communications
20:508-530.

Wenneberg, Sören Barlebo (2010) *Socialkonstruktivism- positioner, problem och perspektiv*.
Malmö: Liber

9 Bilagor

9:1 Bilaga 1: The Anti-smacking law

Section 59 Parental control

Every parent of a child and every person in the place of a parent of the child is justified in using force if the force used is reasonable in the circumstances and is for the purpose of—

- preventing or minimising harm to the child or another person; or
- preventing the child from engaging or continuing to engage in conduct that amounts to a criminal offence; or
- preventing the child from engaging or continuing to engage in offensive or disruptive behaviour; or
- performing the normal daily tasks that are incidental to good care and parenting.

Nothing in subsection (1) or in any rule of common law justifies the use of force for the purpose of correction.

Subsection (2) prevails over subsection (1).

To avoid doubt, it is affirmed that the Police have the discretion not to prosecute complaints against a parent of a child or person in the place of a parent of a child in relation to an offence involving the use of force against a child, where the offence is considered to be so inconsequential that there is no public interest in

proceeding with a prosecution.

8.2 Bilaga 2: Vårt slutgiltiga kodningsschema

Innehåll/budskap:

- 1) Vad har FF för argument/motargument för att föräldrar ska få använda fysiskbestraffning?
 - a) Vad uppger FF för vetenskapliga argument?
 - b) Vad har FF för argument för en lagändring?
- 2) Hur kan lagen förstås enligt FF?
 - a) Vad lämnar lagen för tolkningsutrymme?
- 3) Vad anser FF att lagändringen har fått för konsekvenser för föräldrar?
- 4) Vad lyfter FF fram ur den politiska debatten?
- 5) Vad uppger FF att Child, Youth & Family gör/gjort/agerar?

Retorik / Layout:

1. Hur använder sig FF av retoriska tekniker?
2. Vad använder sig FF av för medel i sin kampanj?
3. Vad betonar FF i sin kampanj? Och hur?